

Reiner Hennig
Missionstjänst i provinsen Kanchanaburi
Thailand

Nyhetsbrev 05 2025

Lum Sum, 29 maj 2025

Kära vänner,

Jag är mycket tacksam för de många tecken på solidaritet som jag har fått under de senaste veckorna. Jag skulle nu vilja berätta lite om vad som händer här just nu. Jag har delat upp det i frågor och svar för att göra det lättare att förstå.

Din fru Christine dog för över 2 månader sedan. Hur mår du nu?

1) Det är normalt för kristna att behöva ge upp sin make eller maka igen.

Min erfarenhet skiljer sig från många andra kristnas. I årtionden har jag levt med det faktum att vi inte kan hålla fast vid någonting här på jorden. Jag följer Jesus, som var beredd att släppa taget om allt och inte hålla fast vid något som en permanent ägodel. Allt: detta inkluderar materiella ting, men också kunskap, kontroll, överblick, heder och rykte. Och det inkluderar också relationer av alla slag. För Jesus innebar det att han till och med var beredd att bli en förbannelse (Gal 3:13) och synd (2 Kor 5:21) för oss och därmed uppleva att bli övergiven av Gud (Matt 27:46). Jesus, som var lik Gud, blev så svag att han inte kunde göra någonting av sig själv, utan var beroende av sin himmelske Fader för allt (Joh 5:19).

Före vårt äktenskap hade vi talat om viktiga saker: Gud ska alltid vara viktigare än maken och maken viktigare än allt annat här på jorden. Vi bestämde oss för att lita på att Gud skulle ge oss allt vi behövde för våra liv och vår tjänst. Vi var redo för vilken väg Gud än skulle leda oss in på. Detta innebar också en vilja att ta vägar som andra inte hade gått och därmed leva som pionjärer.

Att sätta Gud framför allt annat innebar för oss också att vi var beredda att acceptera att Gud när som helst kunde ta vår make från oss. Detta beslut var en förutsättning för att vi skulle kunna inleda ett engagerat förhållande, och vi levde efter det varje dag under vårt äktenskap ända till slutet.

2) Var Christine så oviktig för dig att du lätt kunde ge upp henne igen?

När vi efter vår smekmånad tog några dagar för att lyssna till Guds röst blev vi helt förvånade över att vi var helt eniga i vår andliga bedömning av frågor, predikningar och människor. Vi hade denna enighet under hela vårt äktenskap ända till slutet, och vi såg det som en mycket stor gåva. Vi bestämde oss för att bara göra det som vi var andligt eniga om. Vi kunde alltid mycket snabbt känna igen vad som var Guds vilja för oss och behövde aldrig diskutera det. Detta gjorde vår tjänst för Gud mycket enkel, även de svåra besluten i slutet av Christines liv.

Det visade sig att vi båda hade gåvan att urskilja andar. Människor med denna gåva går ofta en mycket ensam väg när alla är upprymda och de själva får ont i magen eftersom de ser att den väg de har valt leder till förstörelse. När två personer med denna gåva sätts samman är det mycket lättare för dem båda eftersom den Helige Ande kan bekräfta den andres uppfattning. Jag är mycket tacksam för att jag i Christine hade en person som jag kunde diskutera och harmonisera saker och ting med. Vi diskuterade och delade med oss av nästan allt i vårt äktenskap, och ännu mer så eftersom vårt hem också var vår arbetsplats och vi inte behövde lämna huset för att arbeta.

Jag uppskattade verkligen Christine som en genuin motpart och som ett mycket bra tillskott till min tjänst. Vi hade en avsevärd skillnad i utbildning, jag hade studerat på universitet i över 14 år, Christine aldrig, men denna skillnad störde oss aldrig och jag satte alltid stort värde på Christines omdöme och behandlade henne alltid med stor respekt. Vi såg varandra som ett team där våra gåvor och kallelser kompletterade varandra. Förutom våra gemensamma kallelser att älska, predika och undervisa, hade Christine en särskild kallelse till socialt arbete, tjänst för de fattiga och utvecklingsbistånd och tog också med sig detta starkt in i vår gemensamma tjänst. Jag upplevde detta som en särskild berikning för vår gemensamma tjänst,

som blev mer omfattande och fruktbar som ett resultat av detta. Utan henne skulle jag aldrig ha kommit på tanken att resa till Indien, Pakistan och Bangladesh och tjänstgöra där.

Christine hade gått igenom ett mycket svårt förflutet med Jesus, var kreativ och det blev mer och mer uppenbart att hon var mycket känslig. Detta och hennes hängivenhet till Gud, redo för alla vägar, gjorde henne till en extremt attraktiv hustru för mig.

3) Att älska någon och släppa taget om den - hur går det ihop?

Många äktenskap börjar med en ömsesidig erotisk attraktion. Om allt går bra leder denna attraktion sedan till osjälvisk kärlek (agape). Jag har själv upplevt det så att min naturliga förmåga att älska inte var tillräcklig, men att Gud alltid lät tillräckligt med kärlek flöda genom mig när jag bad honom om det. Så grunden för vår relation i äktenskapet var inte de känslor vi hade för varandra, utan det förbund vi hade ingått med varandra inför Gud och den agape vi tillät Gud att ge oss för varandra. Jag gifte mig med Christine för att jag fick intrycket att Gud ville det. Jag såg henne aldrig som min ägodel eller en del av mig, utan som en person som Gud hade anförtrott mig under en viss tid så att jag skulle kunna älska henne, tjäna henne och hjälpa henne att bli det som Gud hade tänkt sig att hennes liv skulle bli. Det sägs om Guds kärlek: "Den söker inte sina egna. (1 Kor 13:5) Denna kärlek är inte intresserad av sin egen tillfredsställelse, utan av att den person som älskas på detta sätt får det bästa. Därför binder denna kärlek inte den människa den älskar till sig, utan lämnar henne fri. Denna Guds kärlek gjorde det möjligt för mig att gå vägen med Christine fram till hennes sista hjärtslag.

4) För en kristen är döden dörren till något vackert.

Under vårt första år tillsammans i Lum Sum fick vi höra att våra liv var i fara på grund av brottslingar. I en speciell situation väntade vi oss ett överhängande hot, och efter några minuter befriade Gud oss från dödsångest och många andra rädslor. Grunden till detta var att vi båda redan före vårt äktenskap visste att det är mycket

bättre och vackrare för en kristen som är försonad med Gud att dö och vara med Kristus än att leva här på jorden (Fil 1:23). Sedan dess fruktar vi inte längre vår död, utan ser fram emot att få åka hem. För en kristen är döden inte ett fruktansvärt svart hål, utan en dörr till ett liv i kärlek, frid, glädje och ljus som aldrig tar slut och där alla obesvarade frågor får sin lösning. Och jag ger helhjärtat detta till min älskade Christine och gläder mig med henne.

5) Vi var mycket väl förberedda inför avskedet.

Eftersom vi inte var rädda för döden och litade på Gud lät vi Gud välja om han ville hela Christine eller ta hem henne, och när det visade sig att hon skulle dö inom några månader accepterade vi det mycket medvetet. Vi hade över nio månader på oss att ta farväl av varandra. Under denna tid blev hon svagare för varje dag, och hennes valmöjligheter och hennes livskrets blev alltmer begränsade. Vi kunde ordna hennes avskedsgudstjänst i vårt tillbedjanskapell i Lum Sum och hennes begravningsgudstjänst i Noël-kyrkan och diskutera vad som behövdes efter hennes död. Denna långa avskedsperiod gjorde det mycket lättare för oss båda. Som hennes make bekräftade jag medvetet Christines väg till döden och bad till slut Gud, när hon inte längre kunde andas, att ta henne hem och gav henne sedan tillbaka till Gud med tacksamhet. Det var slutet på sorgefasen för mig.

6) Men är inte Christines död en stor förlust?

Hon är en stor förlust för många av de fattiga som hon har arbetat för, särskilt i Indien, Pakistan och Bangladesh, men även här i Thailand. Min närmaste medarbetare har återkallats och jag är nu helt och hållet ensam ansvarig för våra hus, trädgårdar och personal. Det är en stor förändring för mig och jag känner att jag inte har hunnit med lika mycket under de senaste två månaderna. Men vi trodde båda, och jag fortsätter att tro, att Gud är fullt medveten om konsekvenserna av sina beslut och kärleksfullt tar hand om dem som lämnas kvar. Så jag är tacksam för att vår personal fortsätter att stödja mig och att allt jag har behövt under de senaste veckorna har funnits där. Jag tror att Gud kommer att fylla i allt som saknas, vägleda mig och ge mig allt som jag behöver varje dag och i framtiden.

7) Vad finns det mer att rapportera om de senaste veckorna?

På min fastighet finns ett tillbedjanskapell och två hus, ett stort hus (huvudhuset eller hus 2) och ett litet hus (annexet eller hus 3). Under de sista nio månaderna av Christines liv var vårt liv tillsammans huvudsakligen centrerat i hus 3. Efter Christines död bestämde jag mig för att göra om Christines båda rum till **gästrum**, och med aktiv hjälp av min personal lyckades jag med det. Christines kläder gavs bort i byn och hennes kontorsmaterial integrerades i mitt kontor. Köket i hus 2 håller för närvarande på att återaktiveras.

Jag är mycket tacksam för vänskapen med **Noël-kyrkan** som är mycket stödjande för oss. Jag deltar i gudstjänsten där varannan söndag och predikar också där.

På vår **webbplats** <https://hennig-lumsum-online.de> har jag införlivat nyheten om Christines död.

8) Vad finns det att säga om donationer och ekonomi?

Precis som tidigare ser jag det som mitt sätt att lita på att Gud kommer att förse mig med allt jag behöver. Det är därför jag aldrig vill be om donationer till mig själv.

Anställda på Pax-Bank informerade mig om att kontot under namnet Margarete Hennig, IBAN DE16 3706 0193 0036 6760 19, som jag fortfarande har full tillgång till, kommer att stängas om några månader. Därför bör alla donationer och stående överföringar som hittills har överförts eller som kommer att överföras i framtiden överföras till konto: Dr Reiner Hennig, IBAN DE07 3706 0193 0036 7010 13 kan överföras. Tyvärr hade jag angett fel kontonummer i förra nyhetsbrevet. Jag ber om ursäkt för detta!

Anställda på Pax-Bank har informerat mig om att jag som privatperson inte längre får överföra donationer från mitt Pax-Bank-konto. Såvitt jag kan se är det möjligt för givare att ge mig pengar till ändamål i tredje världen och jag kan sedan välja vilka ändamål jag använder dem till. Om någon vill stödja en viss mottagare i 3:e

världen kan han själv föra över pengarna till honom till låg kostnad via WISE. Jag ger gärna mer detaljerad information till intresserade.

Liksom tidigare kommer jag att betala avgifterna för överföringar till tredje världen i sin helhet och inte ta ut någon administrationsavgift.

-

9) Vad händer härnäst?

I både april och maj tillbringade jag fyra dagar vardera då jag tog mig tid att lyssna till Gud ostört, med fokus på min nuvarande situation och mina framtidsutsikter. Svaren på den här frågan kommer från vad jag hörde vid dessa tillfällen och på andra ställen:

- Jag behöver lite tid för att koppla av och återhämta mig innan jag börjar jobba igen.
- Nu handlar det om att under de närmaste veckorna klargöra exakt var jag kommer att passa in och var min plats i Kristi kropp i Thailand kommer att vara i framtiden.
- Jag ser en mycket tydlig ledning från Gud att inte gifta om mig efter min fru Christines död.
- Guds nåd är särskilt kraftfull i de svaga. Gud har tillräckligt för mig.
- Jag har ett antal kristna texter att skriva och kan börja omedelbart:
 - a) Tysklands historia
 - b) Biografi över Christine
 - c) Situationen i tredje världen
 - d) Det prästerliga livet idag
 - e) Var finns de människor som är villiga att svara på Guds önskningar?
 - f) Om proklamationen i Thailand
 - g) Det kristna hoppet
- Jag ska hjälpa människor att förstå Guds nåd, vad den kan göra och hur lätt det är att ta emot den.

- I Kristus har vi del i den gudomliga naturen och är Guds arvingar och Kristi medarvingar. Detta är en position som är långt över allt annat i detta universum.
- Om det är sant att Gud vet allt in i minsta detalj, om det är sant att han är starkare än alla krafter som är fientliga mot Gud och om det är sant att han är kärlek, alltid och överallt, då följer det med nödvändighet att det finns en mycket speciell välsignelse i de vägar han leder oss; och att de medför mycket gott, även när vi inte förstår dem och när de är smärtsamma för oss. "Men vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud" (Rom 8:28) "Vårt nuvarande lilla mått av bedrövelse ger på ett överväldigande sätt ett mycket större evigt mått av härlighet för oss, som inte ser på det som syns utan på det som är osynligt." (2 Kor 4:17 - 18) Därifrån kastas ljus över den svåra väg Christine färdades och den till synes obetydliga tidpunkten för hennes död.
- En viktig del av mitt liv var och är förborgat med Kristus i Gud.
- Min viktigaste plats i framtiden kommer att vara att stå inför Gud.

Jag hälsar dig varmt välkommen. Med tacksamhet

Din egen *Reiner Hennig*

<u>Min thailändska adress:</u> Dr. Reiner Georg Hennig 299 Moo 2 Tambon Lum Sum Amphoe Sai Yok Kanchanaburi 71150 Thailand Tel. (0066) - 34 - 585054 E-post: henniglumsum@yahoo.com Webbplats: https://hennig-lumsum-online.de	ค็อกเตอร์ ไรน่า จอจซ์ เฮ็นนิก 299 หมู่. 2 ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี 71150 โทร 034 - 585054
<u>Bankuppgifter för donationer utan kvitto:</u> Dr. Reiner Hennig Pax-Bank e. G. Köln BLZ 37060193 IBAN: DE07 3706 0193 0036 7010 13 BIC: GENODED1PAX Donationskvitton kan inte utfärdas för donationer som görs via detta konto.	<u>Bankuppgifter för donationer som kräver ett tyskt donationskvitto:</u> Missionsverein Lasst uns gehen e.V. Sparkasse Bamberg Konto 810 918 227 BLZ 770 500 00 IBAN: DE27 7705 0000 0810 918227 BIC: BYLADEM1SKB Syfte: Missionar Hennig <u>Var noga med att ange det!</u> Som ideell organisation får Missionsverein utfärda kvitton på donationer som ger skattelättnader och gör det en gång om året.
<u>Min bankkonto i Thailand:</u> DR. HENNIG REINER GEORG Konto-Nr.: 735-0-42273-3 Filiale: Sai Yok Bank: Krungthai Bank	DR. HENNIG REINER GEORG เลขที่บัญชี 735-0-42273-3 สาขา ไทรโยค ธนาคาร กรุงไทย